

Fog

Στίχοι: **Γιώργος Σεφέρης**
Μουσική: **Αμελοποίητα**
Εκτελέσεις:

Ολόκληρο το ποιήμα

«Πες της το μ' ένα γιουκαλίλι...»
γρινιάζει κάποιος φωνογράφος·
πες μου τι να της πω, Χριστέ μου,
τώρα συνήθισα μονάχος.

Με φουσαρμόνικες που σφίγγουν
φτωχοί μη βρέξει και μη στάξει
όλο κι κρίζουν τους αγγέλους
κι είναι οι αγγέλοι τους μαράζι.

Κι οι αγγέλοι ανοίξαν τα φτερά τους
μα χάμω χνότισαν ομίχλες
δόξα σοι ο θεός, αλλιώς θα πιάναν
τις φτωχιές μας ψυχές σαν τσίχλες.

Κι είναι η ζωή ψυχρή ψαρίσια
- Έτσι ζεις; - Ναι! Τι θες να κάνω·
τόσοι και τόσοι είναι οι πνιμένοι
κάτω στις θάλασσας τον πάτο.

Τα δέντρα μοιάζουν με κοράλλια
που κάπου ξέχασαν το χρώμα
τα κάρα μοιάζουν με καράβια
που βούλιαξαν και μείναν μόνα...

«Πες της το μ' ένα γιουκαλίλι...»
Λόγια για λόγια, κι άλλα λόγια;
Αγάπη πού `ναι η εκκλησιά σου
βαρέθηκα πια στα μετόχια

Α!, να `ταν η ζωή μας ίσια
πώς θα την πέρναμε κατόπι
μα αλλιώς η μοίρα το βουλήθη
πρέπει να στρίψεις σε μια κόχη.

Και ποια είν' η κόχη; Ποιος την ξέρει;
Τα φώτα φέγγουνε τα φώτα

άχνα! δε μας μιλούν οι πάχνες
κι έχουμε την ψυχή στα δόντια.

Τάχα, παρηγοριά θα βρούμε;
Η μέρα φόρεσε τη νύχτα
όλα είναι νύχτα, όλα είναι νύχτα
κάτι θα βρούμε ζήτα- ζήτα...

«Πες της το μ' ένα γιουκαλίλι...»
Βλέπω τα κόκκινά της νύχια
μπρος στη φωτιά πως θα γυαλίζουν
και τη θυμάμαι με το βήχα.

Καταχώριση στο stixoi.info: cactus, 04-08-2017

http://www.stixoi.info/stixoi.php?info=Lyrics&act=details&song_id=73823

www.stixoi.info